

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy

helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek el-
fogadtnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számíttatik.

Hirdetések elfogadtnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zetlér
hirdetési irodájában. (Post. Király-
útea 60. sz.)

Év elején.

(—t—) A cselekvések korát éljük, —
oly kort, mely az ázsiai semmittevés puha
párnáit nem ismeri. A nemzetnek úgy,
mint az egyesnek meg van a föladata,
mely megoldásra vár s melynek megoldá-
sát mástól várni körülbelül annyi volna,
mint mikor a palóc a másikat nézte, a ki
evett, hogy majd ő is jóllakik.

A tettek embere munkát kiált s küzd,
mig célját eléri, vagy a tusában elvész.

Nem egy példát lehetne fölidéznünk a
nemzetek történetkönyvéből, hogy csak az
el nem puhult, el nem fajult népek ör-
vendhettek s örvendenek jólétnek, hogy
csak azon népeknek jutott szerep a világ
szinpadán, melyek hiú álmak s henyeség
helyett a tettek mezejére léptek s szívvél
lélekkel, közös akarattal a nemzeti jólét
megteremtésére és megszilárdítására irá-
nyozák minden munkájokat.

Szeretünk — s nem csupán hirlapokban,
hanem szűkebb körű társaságokban is —
Angliára, Belgiumra s a szabadság és füg-
getlenség nagy hazájára — az éjszak-ame-
rikai Egyesült-Államokra hivatkozni, fen-
nen hánytorgatva azok virágzását; de leg-
többször kifeledjük, hogy azon országok
és államok virágzása csak tettek jutal-
mául adatott; szeretünk büszke önhittséggel
hivatkozni magunkra is, hogy nagy
ősöktől származánk, — de itt is kifeledjük,
hogy nem őseink nagy neve, nem vérünk
nemessége, hanem tettek emelhetik a ma-
gyart azon nagy népek sorába, melyeknek
neve e földet dicsőséggel tölti el.

Nem akarjuk ezúttal részletezni teen-
dőinket, mert sem időnk, sem terünk nem
engedi azt; de meg különben is lesz még
arra idő, midőn e lapok hasábjain elso-
roljuk nemzeti létünk sarkalatos föltételeit
s kimutatjuk az égető bajokat, melyek ko-
runktól várnak segílyt; most csak néhány
szót koczkaztatunk így év elején, s egész
általánosságban e szavakat hangsúlyozzuk:
tetre, tetre, a helyett, hogy az időt el-
harácsoljátok! — Ezt egy híres költő mondta,
ki jóslékével átláta az idők homályain s
tudta, hogy nemzetének e szavakat az ő
napja letűntével is ellehet még mondani.

De nem szemrehányólag, nem feddőleg,
hanem a tiszta jóakarattal hangján mondjuk
azokat, hogy a zsibbasztó tétlenségéből tetre
ébredjünk. Tér adatott mindenkinek, me-
lyen tehetsége- s erejéhez képest munkál-
kodhatik önmaga s nemzete javára. Töltse
be mindenki azon kört, hová végzete által
állított — ez az egész, mit mindenkítől
megkiván a haza s önmaga érdeke.

Tépjük ki sziveinkből az egymásiránti
gyűlöletet, mely mindig a közhaladás nyak-
törője csak, — s a szeretetet és egymás-
iránti becsülést vessük ama gonosz indulat
helyébe. A vagyonos polgárt, a hivatal-vi-
selőt, a tudóst, az apát és anyát, az ipa-
rost, a napszámost egyaránt becsüljük a
maguk foglalkozása körében a szerint, a
mint hivatásaikat betöltik.

„A munkás pór, szegény,
Bár észrevétlen — dolgozik
A hon derületén.“

Kiáltunk halált a visszavonás átkos
szellemére, s emelje lelkeinket azon gon-

dolat, hogy ha mindannyian betöltjük hi-
vatásunkat — nem eshetünk kétségbe nem-
zetünk jövője fölött.

A letűnt évben a mit elmulasztottunk
megtenni, kettőzött akarat kell csak, s a
még előttünk fekvő évben kipótolhatjuk a
mulasztásokat; — de ne feledjük soha, hogy
munkánkon csak úgy lesz áldás, ha min-
den tettünket a haza szerelme vezérli, azon
hazáé, mely nagygyá emeltetését tőlünk
várja, melynek mi vagyunk veteményező
kertészei; de hogy az fölvirágozzék, nem
elég, hogy érette lelkesüljünk csupán, ha-
nem kell, hogy munkálkodásunkban kitű-
rők és állhatatosak is legyünk. S ha hon-
fiúi hivatásunkat jól felfogjuk, így kell
tennünk; küzdenünk kell a nemes czélo-
kért, a haza jóléteért, s e küzdelemben
kitűrőknek, állhatatosoknak kell lennünk.
Csak így, és nem másképen koszorúzza
siker fáradalmainkat.

Vessünk számot magunkkal ez év ele-
jén, s vegyük fontolóra a munka nehézsé-
geit, mely előttünk fekszik, s fáradalmaink
közepette adjon lelkünknek erőt azon gon-
dolat, hogy nemzetünknek szép és nagy
hivattatása van, melynek betöltése az egye-
sek összmunkálásától függ.

Nap nap után sietve halad; ne legyünk
tétovázók, mely a legnemesebb lelkesedést
is vajmi gyakran előli, — hanem legyünk
munkálkodók — ennek áldásos követke-
ménye el nem marad.

Egyet ne tévesszünk soha szem elől,
hogy: a hon virágzása csak tettek
jutalmául adatik!

TÁRCZA.

Oh bocsáss meg...

Oh bocsáss meg, hogy ha tán hibáztam,
Büntetésül szánj meg engemet!
Lelkemen bú s fájdalom dulongnak, —
Hogy ha nem szénsz, e szív megreped.
Oh! ha úgy kell megválnom tetőled,
Hogy nem hallom békeszavadat,
Bár övezze lelkem, mennyek üdve,
Szívem ég a sirhalom alatt.
Oh bocsáss meg hát, ha tán vétettem,
Szemem, ajkam esdve kér s a lelkem.

Mint a tenger, hogy ha vész nem űzi,
Oly nyugodt és szép volt életem;
S most, mióta haragod leszállt rám,
A szép élet átkom lett nekem.
Bárhová visz gondolatim útja,
Mindenütt csak képed van velem;
Ront és tép, mint zivatar a lombot,
Bánat és bú — édes kedvesem, —
S úgy fáj sejtmem, hogy tán megsértélek
Fény csillaga éltem bús egének.

Mondd, hogy szived nem szerete engem,
S a jövőben soha sem szeret;
Mondd, feledjek, s sorsomon megnyugszom,
Bár sajogni tudjam keblemet;
Mond: reményim, melyeket te adtál,
Szép valóvá nem lesznek soha:

Nem panaszlom én el a világnak,
Hogy az élet hozzám mostoha..
Oh csak azt ne mondja édes ajkad,
Hogy a sebet én vágtam terajdad...

Oh ne mondd ezt, oh ne mondd énnékem,
Hogy szavammal megsértettelek,
Bár lehet, hisz ember vagyok én is,
S vétethék, mint gyarló emberek.
Oh de szűzi lelked azt ne vélje,
Hogy akarva, gonoszúl tevém;
Mert szeretlek, bár elűz magadtól,
S mindig forrón szeretélek én...
Oh bocsásd meg gyarló tévedésem,
Hogy lelkem a kinoktól ne égjen.

S oh, ha az van végzetemtől szabva,
Hogy lassankint búban égjek el:
Hamvahodjék lelkem, szívem össze —
Értted veszni kész e hő kebel! —
Mig utolsó dobban a szív bennem,
Mig egy szó kél hervadt ajkamon,
S mig tud elmém visszaemlékezni:
Csak te rólad eszmél — angyalom,
Mert te voltál, ki megálda engem,
S csak te, a kit igazán szerettem.

Te voltál az, a ki lángra gyujtál,
És te vagy, kit lelkem úgy szeret;
Mint az angyal Isten trónusánál
Az örökké ragyogó eget...
Oh szerelmem, mondd, hogy megbocsátasz,

És hogy vádád nem lesz ellenem;
Hisz ha véték, bűnöm az csupán csak,
Hogy szeretlek véges-végtelen.
Oh bocsás meg s engedd azt itt kérnem,
Hogy szabadon e szív érted égjen.

Kelendi.

Kazinczy Ferencz levelei Cserey Far- kashoz. *)

I.

Ér-Semlyén, Mart. 31 d. 1805.

Méltóságos Úr,
régí barátom, és rég olta tisztelt barátom!
Két rendbeli levelét a Mélt. Úrnak egy nap
vala szerencsém venni, midőn tegnap előtt Várad-
ról, Vármegyénknek Gyűléséről, haza érkezém. Ör-
vendettem régi óhajtam és reményeim' bételjesedé-
seknek. Placere bonis quam phurimis, malos quam
minime paucos laedere! Ez az, a' mit én Terentius-
nak megváltoztatott szavaival magamnak czimerül vá-
lasztottam. Méltóztassék engemet a' Mélt. Úr mind
maga miatt, mind nagy tekintetű Nénje és Sógora
miatt a' legszivesebb tisztelőji s barátjai között szá-
mitani, és engedje nekem azt a' szerencsét, eggyi-
két az élet' legszebb szerencséjének, hogy barátsá-
gával a' Most-élők és az czután élendők előtt kér-
kedhessem. Mint szándékozom azt tenni, alább majd
előadom.

Mind a' kért tudósítást, mind a' váratlan javal-
lást köszönöm a' legszivesebb köszönettel. Jelenté-

*) Horváth Döme úr gazdag gyűjteményéből. Szerk.

Színház.

Szombaton, január 6-án bérlet folyamban adott „Egy a mi népünkben” című magyarosított 3 felvonásos színmű, sok igyekezettel, de — mi tagadás benne, sok túlzással is. Stern Izsák szerepét Borsos úr játszotta, s feladatának megfelelt, ámbar zsidó dialectusa sok kívánni valót hagyott. Ligeti úr Hajnalosi szerepét szaggatott szavalásával élvezhetlenné tette. Keleti úr Kőrös Erasmus szerepéből a mit lehetett csinált, azonban öltözékére igen kevés gondot fordított. Megemlítendő a kis Keleti Marci Peti szerepében, mint már többször, ma is emberül megálta helyét. Közönség szép számmal volt jelen.

Vasárnap, január 7-én bérlet folyamban „Angyal Bandi” népszínmű 3 felvonásban, írta Feleki Miklós. Az előadás eléggé jó volt. Az egyes szereplők közül Borsos úr mint Andor, igen szépen játszott s különösen sikerült Biróné asszonyi végjelenete, midőn anya és fiú egymásra ismernek s ez utóbbi magát főbe lövi. A mellék szerepek közül Erzsit Völgyiné asszony személyesítette s szerepkörét töle megszokott ügyességgel töltötte be. Kiténtek még Völgyi György mint Beckereki; Völgyi Gyula mint Peták koreszmáros; Keletiné mint ennek neje; a kis Keleti Marci mint Pista, ki egy csinosan elénekelt népdallal lepte meg a közönséget, melyért élénk tapsokban részesült. Keleti úr mint Kákátói a túlságban járt. Közönség igen nagy számban jelent meg s tetszésének jeleit nem egyszer nyilvánította.

Kedden a jogász-bál miatt a színházban nem volt előadás.

Csütörtökön, január 11-én a 2-ik bérlet utolsó előadásaképpen az „Egy jó madár” került volna színre, de a nagyobb fokú havazás miatt jobbnak látták elhalasztani. Szép figyelem az igaz, de mint-hogy az előadás visszavonva mégcsak a kasszában sem volt — az elhalasztás valóságos felülte és volt, — mert mint saját szemünkkel győződünk meg, a bérlő közönség egy-két kivétellel a színházig és vissza, az utat megtevé, s e fáradságért bizony kár volt vele „jó madár” helyett m...f...t fogatni.

Bál-krónika.

Folyó hó 9-én a jogász segély-egylet javára rendezett bál fényesen sikerült, mennyiben igen szép közönség gyűlt egybe a pompásan feldiszipelt termekben; de a jótékony célt tekintve, nem igen lehetett jövedelmező, minthogy a bál költsége majd hatszáz forintba rúgott. Vidékről a rossz idő miatt csak kevesen érkeztek s a helybeli szépek közül is számosan honn maradtak; de lehet, hogy a kedélyességet ép az idézte elő, miszerint a termék oly igen túltömve nem valának, s a párok tágasb téren lejtették tánczaikat. A füzértáncz különösen szépen volt rendezve, úgy hogy a mamák is kimulatták magukat a nézésben, és mi máskor majdnem hallatlan, most még reggeli hat órákor sem igen gondoltak távozásra. A táncz reggeli 7 óráig tartott, azután pedig a fiatalság tánczosnák nélkül kezdte a mulatságot d. e. 10 óráig, miről azonban bővebben nem akarok megemlékezni. Bálkirálynék voltak: Deák Mari, Fejes Ilon, Fényfy Mathild, Kovács Magda, Papp Helén, Kiss Flóra

sem a Csokonay verseinek kiadása felől a távol lakók örömmel fogadták; Kolosvári Professor Piarista Buczy Emil Úr igen szép verseket küldte ez eránt hozzám; vettem más levelet is egy Magyar Országon lakó Úrtól; és most Váradon egy ott lakó barátom szóval köszöntö-meg, hogy jelentésem által a Csokonay verseinek kiadására mások felett just szerzettem. A kik a mi Csokonainkat ismerik, azt mondják, hogy igazában eltalált képét festeni nem lehet, mint az vala, a melyet én festettem az Ujságlevélben. S midőn ezek így folynak, Jeruzsalem és az ő Irástudóji (Debreczent értem az intolerantia műhelyét) kárhozatot kiáltanak reám, s meg nem tagadhatják, hogy miként vetemedhettem légyen annyira, hogy egy sírba szállott barátomat a Nemzet előtt mitanthropiával és cynismussal piszkoljam? — A Bőlesek! Azt sem foghatják-meg, hogy én mint tolám oda magamat Kiadónak, nem is szölván előre az anyjával és testvéreivel, ha az nekik tetszene-e? Ezek a Bőlesek tehát abban az egész jelentésben nem a totus habitus orationist, hanem csak két szót láttak. — s ha jól van-e ez így? — Osztán a két görög szó alatt nem francia értelmű mitanthropiet s cynismust értettek, hanem Timonhoz illő embergyűlölet és kutyához illő mordacitást. S mi hát az a mitanthropia, a miből emberszeretet sугáról, mi az a cynismus, a miből aesthetical lélek látszik? Ki szerette úgy az embereket, s ki volt még is inkább mitanthrop, mint Rousseau? Kinek iratain, kinek magaviseletén volt valaha több cultura, (nem értem a conventionalist,) mint a Rousseauén, és kiből volt több cynismus? A Csokonay rendetlen, gondatlan, plánum nél-

és Kádár nővérek, kik valamennyien nemcsak feltűnő szépek, de ez estén különösen kedélyesek is valának. R.

Beteljesedett jóslatok.

A közbeszédnek rendesen igen érdekes tárgya szokott lenni a valódi vagy állítólagos jóslat valódi vagy állítólagos beteljesedése.

Ha néha elámulunk a naptár időjóslatán: tekintetbe kellene vennünk, hogy e jóslat a valószínűség törvényén alapszik, épen úgy, mint az életbiztosítások táblázatai. Az ily táblázatkészítők is jósolnak, mert a múlt tapasztalatai folytán áthelyezik a valószínűséget a jövőbe. Ha az élet a mostani félszázad alatt ugyanazon jelenségeket tünteti föl, minőkkel már az elmúlt században találkoztunk: bizonyos, hogy a közelebbi évben bizonyos korú egyének némi aránya ki fog mulni. Ha pl. egy asztalnál tizenhárom különböző korú egyén ül, nem valószínű, hogy egy év múlva már nem lesz mindegyik életben, mert a halál mindnyájunkkal közös, de azt állítani, hogy ez közvetlen azért történt, mert tizenhároman ültek az asztalhoz, neveltséges balgaság.

Legtöbben azért adnak hitelt a jóslatoknak, vagy jóvendőmondásoknak, mert az úgynevezett „beteljesedett jóslatokra” fektetnek nagy súlyt, s eltévesztik szem elől, hogy a legtöbb csak feltévesen alapult. Dicsekszik a rossz vadász is, ha egyszer a cél közepére talál; s azt nem említi, hogy e mellett ezerszer golyója még a céltáblához sem járt közel. — Így vagyunk az álommal s jóslatokkal is.

Sok jóslat csakugyan valósul, azaz: látszólagosan beteljesedik, mivel a jós a múlt események gondos észlelője, vagy az egyének személyes sajátosságával nagyon ismerős. Ilyen volt hihetőleg Lenormand kisasszony is, ki a maga idejében igen fontos szerepet játszott Párisban. — 1789-től 1843-ig a felsőbb körök kedvencz jósnője volt. Mirabeau, Marat, Robespierre, Josefina császárnő, XVIII-ik Lajos, Sándor császár sorra tudakolták tőle jövőjüket, s a kisasszony szép summa pénzt tett félre a jóslatokért. A hozzáfolyamodók történetét, az őket környező körülményeket nagyon jól ismerte; hihető, hogy ritka emberismerettel bírt, s a következményeket a jellemből olvasá ki, innen eredhetett hitele. A be nem teljesedett jóslatok számításba sem jöttek.

Van a francziáknak egy sajátosságos jóslatuk vagy babonájuk, a mi abból áll, hogy az adatokat tartalmazó számokat a nevezetes egyének életével hozzák kapcsolatba. Például Robespierre uralma 1794-ben végződött, a napoleoni korszak első csirája ugyan ezen évben kezdődött, tedd 1794-hez, az ezt alkotó egyet, hetet, kilenczet és négyet, s kijön 1815, mikor Napoleon uralmának véget ért. — XVI-ik Lajos 1774-ben lépett a trónra, add 1774-hez az egyet, hetet s négyet, lesz 1793, mikor e szerencsétlen király bevégezte pályafutását. A francia forradalom 1789-ben kezdődött, add ehez az egyet, hetet, nyolczat és kilenczet, kijön 1814, mikor a francia hódítás megszűnik. A Bourbonokat 1815-ben helyezik vissza, tegyük úgy, mint fentebb, 1830-ra találunk, mikor a Bourbonok újból kiűzettek. Lajos Fülöp 1830-ban lépett trónra, született 1773-ban; s most adj 1830-hoz egyet, hetet, hetet és harmat, ott van 1848,

kül való kevéssel megelégedni tudó, hiú fényt kerülő, nemes tettek, szép munkák által kijegyzett élete kinek hasonlított inkább életéhez, kinek akart inkább életéhez hasonlítani, mint a Rousseauéhoz? Én bizonyos vagyok benne, hogy ha megdicsőült barátom az árnyékok országából hozzánk feltekinthetne, kedvesebben fogadná azt az áldozatot, melyet sírján neki én nyújtottam, mint azokat a nyavalyás magasztalásokat, melyek által némely barátja nem ötet tisztelte, hanem magát tette neveltséggé. — A mi a másik vádat illeti; arra én csak a competens Birók előtt tartozom felelni. A megholt Iró munkái nem az Özvegy vagy árvák tulajdona, (nem a nyereséget értem, hanem a munkát magát) hanem a Nemzeté, s a kiadásra annak van jussa, a ki azt legalkalmasabban teheti; az az: der das ganz in dem Geist des des Schriftstellers machen kann. — Én Csokonaynak személyes barátja voltam, s úgy tartom, hogy studiumunk megegyezett; azt pedig immodestia nélkül mondhatom, hogy Debreczenben nincs senki, a ki az ő munkáit úgy tudja kiadni, mint én. Csokonaynak némely munkái oly szépek (ilyen a három ódája a Lepéhez, Reményhez, és a Szemrehányás) hogy a Magyar Litteratúra soha sem fog arra a fő grádicsára felépni, a melyben azokat csudállás nélkül olvassák. De Csokonaynak, mint Bürgernek a Német Poéták között, sok darabjain kitéstett, hogy ő nem mindig forgott szép társaságokban. Az efféle darabosságokon segíteni kell. S azok segítsenek-e, a kik még durvábban szölvának? — Ime ki van adva Diætia Muzsája, Tavasz, Dorottya, Anakreoni Versei, Lil-lája! és a Rhédeiné felett elmondott versezete. A

kiűzetésének éve. Neje Amália született 1782-ben, s most tégy 1830-hoz egyet, hetet, nyolczat, kettőt, s ismét a végzetes 1848 bukkan elő. Sőt egy második adat. E királyi pár 1809-ben esküdött meg, adj 1830-hoz egyet, nyolczat, nullát és kilenczet, ismét az 1848 merül föl. S a francia nép erősen hisz e babonába. Még a múlt évben is játszottak így a számokkal, s a játék tárgya III. Napoleon volt. Született 1808-ban, császárrá lett 1852-ben, adj ehez egyet, nyolczat, nullát és nyolczat, az eredmény 1869. — Neje Eugenia született 1826-ban, adj 1852-hez egyet, nyolczat, kettőt és hatot, szintén 1869. lesz az eredmény. Most ismét adj 1852-hez egyet, nyolczat, ötöt és harmat, s harmadszor ismét 1869. jön ki. — Ez oknál fogva sokan azt hitték, hogy 1869. vet véget III. Napoleon uralmának. (Ugy látszik, a számításban nem tévesztettek sokat.) Mikor az 1869. minden ilyenmü változás nélkül zajlott el, a számolók úgy segítettek magukon, hogy csak 1853-ban koronáztatt meg, tehát várni kell még egy évig. — Tagadhatlan, hogy az itt elősorolt adatok esetlegessége nagyon különös, de még ebből következtetést vonni nem lehet; sok ily különöséggel találkozhatunk az életben.

Vannak régi ősnemes családok, melyek a jóslatok jármát látszanak vonni. Egy ilyen legenda a Lambton családra vonatkozik. A kereszties háború alatt e család feje egy boszorkánytól tanácsot kért, hogy mint ölheti meg legkönnyebben a kigyót, szörnyeteget, vagy sárkányt. A boszorkány utasította őt, de ugyanekkor hozzá tette azt is, hogy a sárkánygyilkolás után, az első élő lényt, kivel találkozik, köteles leend megölni, mert különben Lambton urai kilencz nemzedéken keresztül nem ágyaikban halnak meg. Ugy volt tervezve, hogy egy kutya legyen az áldozat, de szerencsétlenségére saját apja jött vele szemközt. Lambton nem tudott apagyilkos lenni. Ezután csakugyan tényleg valósult, hogy kilencz Lambton nem halt meg természetes halállal. Az Eastbourne családnak is meg van sajátos legendája. Browne Antal VIII-ik Henrik idejében Cowdrey-Hall-ban mulatságot tartott. Egy barát jelent meg előtte, s figyelmezteté, hogy mivel ő egyházi javakat vett birtokába, tűz és víz átka száll családjára. S csakugyan beteljesedett. Egy század alatt Cowdrey-Hall leégett, a tulajdonos a Rajnába fuladt ugyanazon napon, a férfiág kihalt, a nőág férfi tagjai szintén kihaltak, a birtok ismét női kézre került, így a cím csakugyan eltöröltetett. — Ezekre azonban meg kell jegyeznünk, hogy aligha kutatták valamikor hiteles forrásukat.

Nem szenved kétséget, hogy a képzelő tehetőséget felizgató jóslatok néha valóságba mennek át, a honnan itt-ott a jóslók ellen korlátozó törvények is hozattak. A haláljóslás p. o. nagyon bántólag hathat a kedélyre, épen úgy, mint valami borzasztó álom. Azon iró, kinek cikkéből ez adatokat vesszük, említi, hogy egy ember egy éjjel halála napját, álmát többeknek mosolyogva beszélte el, nem helyezvén arra semmi fontosságot sem. A nap elmúlt, s ő vidáman beszélte el, hogy miképen szedetett rá álmában. „Oh! mondta egy tréfás ember, ön új mód szerint számít, a kísértetek és szellemek a régi mód szerint számolnak, még tizenegy napja van hátra.” S e tizenegy napon át a szegény ember folyvást e tárgy fölött

ki igaz izlettel bír, látni fogja, hogy abban sok mázolás van. — Ha én majd megjelenek az én Csokonaimmal, ítélje-meg a világ, ha praefidentia volt e hirdetésem; mellyről még csak azt jegyzem-meg, hogy az anyjának nem vala híre nélkül.

Nagy Gábor barátunk azt állítja, hogy az Auctorokat változtatás nélkül kell kiadni. — Azt tartom én is; de úgy értvén, hogy az „Auctorokat” alatt az Auctoroknak tökéletesen elkészült munkáikat kell érteni, nem pedig azokat, a melyek de domini funere kapta sui.

A ki a Megholtak halála után azt cselekszi az ő irásával, a mit a Megholt maga fogott volna vele tenni, ellene nem vét. A Nagy Gábor kívánsága szerint kiadott munka instructivus lehet az új Iróknak, mert azt, a kit tisztelnek, a magok individualitásában látják: de az Olvasó Publicum nem azt, a kit moeskain való felakadás nélkül láthasson.

Hosszas hallgatásom után én ezidén ismét megjelenek Iróink karjában. Engedje a Mélt. Úr, hádd rajzoljak egy rövid Skizzet az eránt, hogy Litteratúránk, melly úton szeretném boldogulva látni.

Az a per, a melly Iróink között rég olta villog, hogy nyelviüket kell-e, szabad-e, a nyugoti nyelv geniusa szerint modellezní, hogy az ő munkáikat szabad-e példány gyanánt kitenni magunknak, még mind ez ideig decisio nélkül van. A világosság nincs elválasztva a setétségtől. Mi Napkeleti nemzet vagyunk! ezt kiáltják. Jó felelek én. Te tehát azt az Ifjat, a kit a Természet a Faragásra vagy Architecturái tudományra szölvít, a helyett hogy a Róma omladékait nézetnéd vele, vagy a Szejne partjaira költözött Vaticanusi Apollót, Lao-

töprengett, s a kitűzött időben csakugyan meghalt.

Ki tudná elsorolni, hogy még nálunk is a cigányasszonyok hitvány jóslatai mily szerencsétlenségeket idéztek elő, s a jövő titkaiba nézni vágyó ember, ha értelme eléggé kimivelve nincs, nemcsak megesalattja magát, hanem ezenfelül még veszedelmet is hozhat magára. Higyj, de okkal móddal!
K. T. K. (V. U.)

Pályázati felhívás az orsz. magyar iparegyesület díszérmeire.

I.

Az orsz. m. iparegyesület feladataul tűzvé az előretörékvő hazai iparosoknak elismerést szerezni s ezáltal telepeik versenyképességét emelni, ezennel pályázatot hirdet ezüst díszérmeire, melyek oly iparosoknak fognak kiadni, kik üzletüket korszerű berendezés és okoskerü ügyvitel által oly fokra emelték, miszerint e külfölddel való versenyképesség feltételeivel bírnak.

A kik ez érmet elnyerni akarják, pályázatukat 1872. évi február 15-ikig adják be az „Orsz. m. iparegyesület igazgatóságához“ (Pest, országút 7. szám).

A pályázati iratnak magában kell foglalni azon adatokat, melyekből a versenyképességet megítélni lehessen, nevezetesen:

1. A műhely vagy műhelyek hiteles leírását, ha lehetséges vázlatos térképpel, továbbá kimutatást a netaláni hajtóerőről vagy gépekről, — a dolgozógépekről, vagy készülékekről és eszközökről; — végül a hol szükséges, a termelésnél követett netaláni új eljárásai módjainak megismertetését, amennyiben az közhírré tehető.

2. A munkások számát és azok viszonyainak ismertetését; mire nézve különösen nagyobb gyáraknál, ha lehetséges, következő kérdésekre adandó válasz:

Hány munkás foglalkozik az ipartelepénél, hány férfi, nő, gyermek (segéd, tanuló).

Mi a munkások átlagos bére:

férfiaké,
nőké,
gyermeké.

Milyen származásúak a munkások.

Mily műveltséggel és ügyességgel bírnak.

Vannak-e a munkások anyagi és szellemi jólétének előmozdítására szolgáló intézmények vagy intézkedések, és miben állanak azok?

3. A termelés terjedelmét, ha lehetséges következő kérdések megfajlásával:

Mily és mennyi nyersanyagok használatnak fel?

Bel- vagy külföldiek-e?

Körülbelül mennyi a termelvény vagy mennyi termelvények állítatnak elő évenként (darab v. mázsa).

Mennyire becsülhető azoknak értéke.

Nagyon szívesen fogadtatik, ha a pályázók termelvényeikből mutatványt küldenek be az egyesület mint gyűjteményei számára, vagy a szakosztályokban leendő bemutatásra.

4. Az előadási piacokat, ha lehetséges a kiválóbb fogyasztók megnevezésével, továbbá netaláni árjegyzékek közlésével. Cél szerű, megrendelési leveleket vagy más oly okiratokat is mellékelni, melyek a cikkek kelendőségét igazolják.

coont, Torsót stb. stb. az Ázsia konyhóinak rajzolatása végett a Dón mellé igazítod? Az a' Nemzet, a' melly még csak kezdi litteratúrai pályáját, ha körülte olly Nemzetek laknak, a' mellyek már sokra haladtak-el a' magok útjokon, észrevehetetlenül azoknak követőjévé lesz, s jól teszi, ha ezen az úton, annyira megyen a' mennyire lehet. Debreczen ott akar maradni mindég, a' hol volt. Azon felyül, hogy ez az emberi lélek természetével ellenkezik, ellenkezik a' Horázt tanításaival is. Quodsi tam graecis novitas inviva fuisset. etc. etc. s a' nyelvet összehasonlítja az erdőkkel, mellyek hullatják a' leveleiket, s új leveleket vernek. — Nézzük el a' száz esztendővel ezelőtt élt német Irókat, és azokat a' kik 50 esztendő olta éltenek, nézzük-el, melly erőszakot vittek véghez nyelveken és ez által mennyire mentek? Ha csak illy erőszak által juthat el a' nyelv annyira, nem akarjuk e hogy a' mi nyelvünk is szenvedje az erőszakot? Az aestheticus Irónak nem azt kell kérdeni: szóllanak e így, és szóllott e már így más? (Ez a' kérdés csak a' ki holt nyelvekre való.) hanem ezt: lehet e nekem így szóllani, hogy szóllásom elegans, energicus, új zengésű szóllás legyen? Horázt merő pajzanságból ezt: ira abstinere, így tette ki egy helytt: irarum abstinere; minthogy a' görögnek ablaivusok nincs és ők az $\alpha\tau\tau$ -t nem a dativussal hanem a' genitivussal construálják. — — En tehát neologus vagyok és azt tartom, hogy úgy kell. Az én felem Báróczit, Bessenyeit, Virág Benedeket, Kis Jánost, Hymfyt mutat a' maga Iróji közt: azok a' Tordai Leonínust s Mátyási Józsefet mutatják.

A' melly Országban még nem virágzik a Fes-

5. Értésítést arról, vajjon bir-e a pályázó már más érmeikkel vagy kitűntetésekkel.

Budapest területén levő pályázók a telep leírása helyett arra hivatkozhatnak, hogy telepük szakértő küldöttség által megszemléltessék.

Az érmeik odaitélése az illető szakosztály által kinevezett szakértő bizottság véleménye alapján történik.

A pályázat eredménye az egyesület 1872. évi közgyűlésén hirdettetik ki és a nagyobb hazai lapokban közzé fog tétetni. — Ugyancsak e közgyűlésen az érmeik és ahhoz járuló okmányok is ünnepélyesen fognak kiosztatni.

A jutalmazott telepek leírásai az egyesület közlönyében közzé fognak tétetni.

II.

Miután az ipar előmenete nagyrészt a munkások jelességétől függ, az orsz. m. iparegyesület céljául tűzte ki munkásaink szorgalmának, kitartásának és előretörékvésének fokozását.

E célra az egyesület jutalmazó elismerésben akarja részesíteni azon gyári szakvezetőket, kézműves segédeket és kiválóbb gyármunkásokat, kik hosszabb ideig egy munkaadónál dolgozván, szorgalmas és buzgó magaviselete által, vagy elismeréseméltó jelességük által, vagy a közvetlen felügyeletük alatt levő munkásoknak vagy tanulóknak okoskerü vezetése vagy oktatása által a hazai ipar körül érdemeket szereztek. — Nők is pályázhatnak, valamint azok is, kik a múlt évben már pályáztak.

A jutalom ezüst díszéremben és azzal járó elismerő okmányban áll.

A kik az érmet elnyerni akarják, pályázatukat 1872. évi febr. 15-ig adják be az „Orsz. m. iparegyesület igazgatóságához“ (Pest, ország-út, 7. szám.)

A beadandó pályázatnak nem szükséges egyéb-ből állani, mint egy egyszerű levélből, melyet a pályázó gyárigazgatója, mestere, szóval munka- adója az iparegyesülethez intéz, és melyben elő vannak adva az illető munkásnak jutalmazásra méltó jeles tulajdonságai. Azonban nagyon szívesen fogadtatik, ha a pályázók ügyességének feltűntetésére egy általuk készített darab mutatványul beküldetik, magától értetődően, hogy azt a pályázó annak idejében, miután az illető szakosztályban bemutatattott, és esetleg a mintagyűjteményben kiállítattott, visszakapja.

Az érmeik kiosztása az egyesületnek 1872-ik évi rendes közgyűlésén fog megtörténni, s a pályázat eredménye a nagyobb hazai lapokban közhírré tétetik.

Az iparegyesület azt hiszi, hogy a kitűnő munkásoknak ilyenmő jutalmazása buzdítólag fog hatni hazai munkásaink összességére, bennük ébreszteni fogja a kitartást és lelkiismeretességet, az önbecsülést és előbbretörékvést.

Ezen tulajdonságok az ipari előmenetel megbecsülhetlen tényezői: s ezért minden hazafi bizonyára támogatni fogja az iparegyesületet abban, hogy eme kitűzött célját minél teljesebben érje el.

Ez okból bizalommal fordulunk a hazai iparos-, munkás- és legényegyletek előjáróihoz, az ipartestületek mestereihez, a gyártelepek vezetőihez és még nagyobb körben a városok közönségeihez és a hazai ipar mindenrendű barátjaihoz,

tés és Faragás! ott első kötelesség az, hogy réz metszetek és olajfestéses cöpiák s Gipsz absztrak által ébresszük-fel az alvó geniet. A' poetai munkák ezeknek substitútjai a' fordítások, mellyeken én azért kapok olly igen, minthogy minden Origináljaink, még a' legjobbak is nem érnek annyit, mint a' közepszerű, s nem épen rossz fordítások. — Ez idén tehát Fordított Egyveleg Irásaimnak 5. Kötetét adom-ki igen esinosan, és a' legnagyobb grammatikai s orthographiai gondokkal, s minden darabban egy portrét, két réz és 3. vignette lesz. A' fordítás az Originálnak minden szépségével tartozik bírní; az másként nem lehetett, hanem úgy, hogy sok helytt új szóllással éljek. Csak remek munkákat vettem-fel fordításul, és azt úgy ügykeztem tenni, hogy a' ki az Originált csaknem könyv nélkül tudja, a' Magyarat olvasván minden soron reá ismerjen az Originálra s minden szakáiból vannak mustráim a' Stylisticának. A legelső Lieferung az első és az utolsó Kötetből fog állani; az elsőben van Marmontelnek 6. Conte Morálja; — (Alciabiád, a' négy palaczk, a' Szammionai házasság, a' kétség vagy magával békételen szerelem, a' két szerencsétlen és a szép Anikó.) Nincs semmi nehezebb, mint a' Franziák atticismusát, azt a' kedvességet és elegantiát, melly mint a' virágok' illatja, megmagyarázhatatlan módra érezteti magát és nem szenved az analízálást és hideg vérrel való feszegetést, magyar szókkal kitenni, és minden bizonyon az a' Kötet került legtöbb munkámban. — Az 5 dik Ossiánnak Dénitznek és Klopstocknak darabjait foglalja magában. Ez esupa erő. — A' Karrikaturákat könnyebb copálni mint a' szelid szépséget. —

kérvén őket, miszerint az iparegyesület jelen közleményét minél tágabb körben megismertetni sziveskedjenek.

Kelt Pesten, az Orsz. M. Iparegyesület igazgatóságának 1871. évi decz. 7-én tartott üléseből.
Mudrony Soma, vezértitkár.
Weninger Vincze, elnök.

Helybeli újdonságok.

* **Időjárásunk** e hét elején esőre változott azonban a 10-iki holdújulással megváltozott: elkezdett havazni s két nap folyton esett, — s ma már ott állunk, hogy lehet számkázni. Mi csak azonban gyalog járunk.

* **Kecskeméten** némely bolt előtt a trafik czég egy vasrúdra kifüggesztett pléhtáblából áll. Ez helyén van, ha a járás-kelest nem akadályozza; de legtöbbsnyire oly alacsonyágban vannak e czégek helyezve, hogy az alatta járó-kele, ha nem elég vigyázó, megkoppantja fejével. Legyenek szivesek az illető kereskedő urak siltjüket akként helyezni főlebb, hogy bátorágosan járhasunk alattok.

— **Igazolás.** Lapunk múlt évi 50-ik számában közlött azon újdonságra vonatkozólag, mely szerint D. M. kecskeméti polgárnak kertésze, ki halottját eltemetés végett külső Szentkirályról Alpar helységbe vitte, sem a papnál sem a helység birójánál meghallgattatásra nem talált s a legnagyobb hidegben kelle a hullát eltemetés végett Kecskemétre szállitania, — t. Nell Ferencz alpári plebánus úrtól czáfolat érkezett hozzánk, melyet az öngazolás érdekében nem mellőzhetünk. E czáfolat szerint, múlt évi dec. 10-kén Farkas József kecskeméti illetőségű szentkirályi kertész elhalt neje hulláját koporsó nélkül Alparra vitte s eltemettetni kérte, kinyilatkoztatván, hogy szegény s temetési költsége nincs, mire plebanus úrtól válaszul nyerte, hogy ha szegény, halottja ingyen, isten nevében el fog temettetni, de szerezzen koporsót, menjen el a helység birójához s kérje meg valami egyszerű koporsó csináltatására, melynek árához plebánus úr is ígért segélyt; a biró azonban oda utasította nevezett kertészt, hogy mivel a helységnek nincs pénzalapja, melyből koporsót csináltasson, a koporsó árát kéregetés útján a faluban szerezze be; de Farkas József ezért megharagudott, halottját a piaczon akarta letenni, azon nyilatkozattal, hogy ő nem bajlódik vele, a ki nem nézheti, majd eltemetteti; miután pedig ebben megakadályoztatott, a hullát elvitte, holott ha plebánus úrhoz visszamegyen s a biró általi elutasítatását fölfedezi, halottját plebánus úr nemcsak ingyen eltemeti, hanem még koporsót is csináltat, mint ezt több oly pusztai lakosoknál tette, kik lelki joghatóságához nem tartoztak. Eddig a czáfolat; mi pedig magát D. M. urat is meghallgattuk s annak nyilatkozatával t. plebánus urat minden gyanúsítás terhe alól mentnek nyilvánítani tartozunk. A valóságos tényállás t. i. az: hogy t. Nell Ferencz plebánus úr Farkas József kertésznek nemcsak az ingyenes temetést, de még a koporsócsinálásban segélyezést is megajánlotta; hanem az alpári biró és jegyző által nevezett kertész határozottan elutasított s kénytelen volt halottjával a helységből kitarakodni. — Sajnáljuk, hogy a különben csakugyan hitelt

Minden darab egy tiszteletet érdemlő embernek vagy Asszonynak nevével viseli homlokán. — A' Mélt. Úr neve Yoricknak Elizához irt levelei előtt fog állani, mellynek hátuljában áll Raynalnak ismeretes keserve. Szép, igen szép, és a' tudatlan szemnek kedvesebb mint a' Y. és E. levelei: de amaz elmés cifraság, ez a' szívnek természetes meleg felbuzdulása, ömledése.

Ugyancsak ezidén nyomtattatnak: Herczeg de la Rochefoucauldnek erkölcsöt fejto mondásai is, francziául, németül Schulz Fridrich után (a' ki a' német Criticusok itélete szerint a' Francia stylus tulajdonságait csudálást érdemlő könnyűséggel tudta kinyomni a németek darabos nyelvén) és magyarul.

Irásaimnak 2-dik kötetében Stella, Clavigó és a' Testvérek fognak állani.

a' 3-dikban: Emilia Galotti és Minna v. Barhelm.

a' 4-dikben: Paramythek. Titus, Themistocles, Etna és a' Moleir Medecin malgré hiye.

az 5-dikben Karrik Thura a' Szelmai Dalok, Ojthóna, Berrathon, Karthon, Króma, Darthula Ossziánból. — A' Mennydörgés és Gibraltár Déniszből, — A' Tavaszinnep és a Messziának válogatott darabjai Klopstockból.

Maradok egész tisztelettel

Mélt. Úr

alázatos szolgája:
Kazinczy Ferencz.

érdemlő egyén kissé könnyen hívő volt s újdondá-
szunkat is magával ragadta.

— **Meghívás.** Az iparegyletnek folyó évi
Január hó 28-ikán d. e. 10 és folytatólag d. u. 3
órákor saját helyiségében tartandó évi-rendes
közgyűlésére az egylet összes tagjai tisztelettel
meghívotnak. — Tárgyak az alapszabályok 9. §.
alatt foglalt intézkedések. — Kecskemét, 1872.
Jan. 10. *Katona Zsigmond*, egyl. elnök.

* **Táncvigalmak.** Ugy látszik, az idei
farsangon is annyi bál tartatik városunkban, hogy
ha minden mozogható fiatal ember inlédgyikben
részt venne, a papáknak lenne mit törleszteniök
a szabónál és suszternál. Volt már eddig a „Nép-
kör“-ben bál, jogász-bál; — január 20-án és 27-én
pedig ismét bál tartatik. 20-án ugyanis a kecske-
mégi iparegylet tartja táncvigalmát az ez évi
augusztus hóban rendezendő ipar-műkiállítás
javára. Ez szintén a „Népkör“ helyiségeiben tar-
tatik; 27-én a helybeli jótékony „Nőegylet“ az
ifjúsági könyvtár javára az „Olvasókör“ helyisé-
geiben fogja megtartani zártkörű táncvigalmát.
Előbb említett táncvigalom belépti díja 1 frt.,
utóbbi 50 kr. Lehet táncolni.

* **A helyben szervezett kir. törvény-
szék** a volt városi törvényszéktől 527 db. elinté-
zetlen fenytő ügyet vett át; és pedig 1861-ről 4-et,
1862-ről 68-at, 1863-ról 34-et, 1864-ről 21-et,
1865-ről 23-at, 1866-ról 23-at, 1867-ről 53-at,
1868-ról 56-at, 1869-ről 66-at, 1870-ről 56-at,
és 1871-ről 123-at. Az 527 db. közül befejezett
vizsgálat 62, — jobbra 1871-ik évről.

* **A „Népkör“ bálja**, mely e hó 7-én tar-
tatott meg a kör helyiségeiben, igen népes vala.
A táncterem úgy, mint az étkező helyiség egész
a zsúfolásig megtelt, s boldog volt, ki táncosá-
hoz vagy étel- és italhoz juthatott. A bál jövedel-
méről nincs tudomásunk.

— **Különös szoptató-dajka.** A „kecskeméti
József-gözmalom“ sertéshizlalójában a hizó sertések
egyike néhány egészséges malacot ellett melyek,
nehogy anyjukat apaszszák, eltüntetendők lettek
volna; a kanász azonban egypárt a kis malacok
közül meghagyott s az ugyanaz időtájban megel-
lett kutyájának kölykeit elhányván, a két mala-
czt a kutya alá tette. Midőn a gözmalom igazga-
tója néhány nap előtt a kanásznál meglátta a szép
két kis malaczt, számon kérte azok dajkáját,
nehogy a kanász azokat a hizók valamelyike által
az üzlet rovására neveltesse. A kanász befüttyen-
tette házi ebét, s a mint belépett, neki rohant

a két kis malacz, szopni kezdte, a kutya pedig
készségesen meglapult és teljesítette dajkai köte-
lességét.

* **Vasúti akadály.** A legutóbbi napokban
esett hó oly magasra nőtt, illetőleg oly nagy hó-
furasok származtak a leesett hóból, hogy a vasúti
közlekedés Kecskeméttől lefelé teljesen fölakadt.
Igy a jászberényi közgyűlésnek Félégyházán s
Halason lakó tagjai a tegnapi reggeli órákban Kec-
kemétiig szállítottak csak a többi utasokkal együtt,
s egész nap itt vesztegeltek, s csak másnap utaz-
hattak el, mikorra járhatóvá tétetett a vonal.

* **Kecskeméten** a lakbér annyira felszökött
egy pár héttel ezelőtt s oly magas még ma is,
hogy Pesten is megjárna. Oka ennek azon jó re-
ményesség, hogy a kir. törvényszék életbelépeése al-
kalmával majd az a „tömerdek“ hivatalnok kapva-
kapja a szállásokat; pedig csalódtak az illetők,
mert a vidékről ide jövő hivatalnokok száma ke-
vés. Jó lesz hát alább szállítani a házbért, mert
könnyen úgy járhatnak az illető háztulajdonosok,
hogy az üres szobák — üresek maradnak.

† **Tatai Karolin** k. a. növendékei B. Kis
Luiza, Szigethy Rózsa és Jancsó Ilka megbizot-
tak által 7 o. é. forintot adtak a ref. népiskolá-
nak, hogy abból a szegény sorsú kisleányok részé-
re tankönyvek vétessenek karácsoni ajándécul.
Köszönet az ajándékozottak nevében. A jó tett
maga magának jutalma.

* **Patay Samu** nagy-körösi ügyvéd az ot-
tani városi törvényszék feloszlatásával lakását Kec-
kemétre helyezte át, hol ügyvédi irodáját körösi-
útcza, 248. számú Szentkirályi Tóth János-féle
házban nyitotta meg. Értekezhetni lehet vele d. e.
8—10-ig, d. u. 2—5 óráig.

Vidéki újdonságok.

* **Az országgyűlés** a karácsoni és újévi
szünetek lefolyása után január 9-én ismét meg-
kezdte működését. Az első ülés csak a folyó ügyek
elintézésével foglalkozott. — A kormány — hir-
szerint — két fontos előterjesztést fog a képviselő-
ház elé terjeszteni legközelebb. Az egyik az or-
szággyűlés három évi időszakának öt évre leendő
emeléséről szóland, a másik: törvényjavaslat lesz
a codificatióról.

* **Angolországban** a szegénység és nyomor
mindinkább érezhető alakot ölt. Hivatalosan van
constatálva, hogy Londonban 125,000 ember él,
kiket egyedül a közjótékonyosság ment meg az éhen
halástól. Pedig Erzsébet kora óta minden angol
igényt tarthat községi segélyre, — s daczára ennek,

a pauperismus (elszegényedés) sehol sem oly nagy,
mint épen Angliában.

* **Két angol lord párbaja.** Egyik a má-
sikát párbajra hívta, s abban állapotok meg,
hogy mindaddig utaznak, mig véletlenül össze nem
találkoznak; s miután mindkettő dohányos volt —
föltételül az kötött ki, hogy a melyik a vélet-
len találkozásnál dohányozva látja a másikat, a
dohányzó 24 óra alatt tartozik magát a találkozás
színhelyén agyonlőni. Igy utaztak eltérő utakon
mintegy másfél évig, — mig nem régiben a new-
yorki kikötőben találkoztak, s a kihívó lord Gig-
bringet ellenfele szivarozni látván, hozzá közele-
dett, s vállára téve kezét, e szavakat intézte
hozá. „Lord! emlékeztetem önt a köztünk törté-
téntekre!“ Azzal eltávozott tőle, de alig haladt
nehány lépésnyire, midőn fegyverdörrenést hallott
háta mögött, — visszanézett s Gigbringet vérében
elterülve látta. A lövés jól talált — mert azonnal
szörnyet halt.

— **A „Jász-Kunság“** című heti lap szer-
kesztését Pásztor Ferenc visszalépésével Szöl-
lősi István jászberényi ügyvéd vette át újévtől
kezdve. A lap egyúttal politikai tartalmúvá ala-
kítottatott át. Pásztor Ferenc, ki több éven át volt
e lap vezetője, utóbbi két év alatt pedig mint fe-
lelős szerkesztő nagy buzgalommal teljesíté a szer-
kesztői teendőket, — a lap mult évi 53-ik számá-
ban meleg szavakban vett búcsút olvasó közön-
ségétől.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

1872. évi Jan. 9.

Búza 87 fontos 6 frt. — kr. 83 fontos 5 frt.
70 kr. Rozs 80 fontos 3 ft. 40 kr., 78 fontos 3 frt.
30 kr. Árpa 74 fontos 2 ft. 76 kr., 68 fontos 2 ft.
60 kr. Zab 2 frt. 10 kr. Kukoricza 3 frt. 50 kr.
Köles 2 fr. 55 kr. Burgonya 1 frt. 65 kr. Sertéshús
mázsája 24 frt. Szalonna mázsája 29 frt. Hizottlúd
párja 6 ft. 40 kr. Széna mázsája 2 frt. — kr.
Szalma mázsája — frt. 90 kr. Keményfa öle 20 ft.
— kr. Puhafa öle 14 ft.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

Alolirott értesitem a nagyérdemű kö-
zönséggel, hogy folyó hónap 26-án üzle-
temet **Schwarz Dávid** és fia uraknak
átadtam. Kecskemét, Deczember hó, 1871.

Fleischer Gyula.

H I R D E T É S E K.

Építkezési hirdetmény.

A kecskeméti róm. kath. Egyházközség tulajdonához tartozó — a nagypiacz-téren levő —
úgynevezett Dimó-féle ház telkén egy emeletes épület felépítése — földszint boltokkal — elhatáro-
zatott; miről a vállalkozói kívánók azzal értesítettnek, hogy:

1-ször: Ezen építésre az árlejtés jövő 1872-ik év Január 23-án a plebánia épületben levő
Egyháztanács termében délelőtt 10 órákor fog megtartatni.

2-or: Kőmives, ács, kőfaragó, hengerezett és öntött-vas munkák együtt; asztalos, lakatos
mázoló, bádogos, üveges munkák s a kút külön-külön fognak kiadatni.

3-or: Vállalkozó — az árlejtés jóváhagyásával — vállalata előkészületére előleget fog nyerni.
A vállalkozó a vállalati összeg 10 százalékát a munka bevégeztéig biztosítékul letenni
köteles.

Az építési terv- és feltételek a gondnoki hivatalban megtekinthetők.

Kecskeméten, 1871. Deczember 24-én.

Kovács József,

főgondnok.

3—3

Pályázat.

A kecskeméti m. k. postahivatalnál
egy postagyakornoki állomás azonnal be-
töltendő. 5 vagy 6 havi gyakorlat után
az illető felesküdt kiadó lehet. Iskolákat
végzett egyének előnyben részesülnek.
Bővebb felvilágosítás nyerhető a posta-
mesternél Kecskeméten. 2—2

Lakás kerestetik.

A város bármelyik népesb utcájában la-
kás kerestetik egy itthon megtelepedni kívánó
ifjú iparos részére, három szoba, konyha és
kamrával; az illető háztulajdonos értekezhetik
e lap szerkesztőjével. 1—3

Hirdetés.

A kecskeméti takarékpénztár-egyesület rendes évi közgyű-
lését f. évi Február hó 4-ikén d. e. 10 órákor fogja megtartani a régi
városháza termében, melyre a részvényesek ezennel meghívotnak.

Tárgyai a gyűlésnek:

1. Igazgatói jelentés.
2. A lefolyt év üzlet kimutatásának és mérleg előterjesztése.
3. A leltározó és számvizsgáló bizottságok jelentései.
4. Az osztalék meghatározása.
5. Az igazgatói tiszteletdíj végleges meghatározása.
6. A kilépő 16 választmányi tag helyetti választás.
7. A leltározó, számvizsgáló s a jegyzőkönyvet hitelesítő
bizottságok kinevezése.
8. Egyéb a társulatot érdeklő indítványok elintézése.

Kecskeméten, 1872. évi Január 7-én tartott választmányi
ülésből. 1—3

Lestár Péter,

igazgató.